

ADEVĂRUL PREZENT

și Vestitorul Epifaniei lui Cristos

VARA 2019

AD 2019 - AM 6147

Nr. 3

CUPRINS:

CVASI-ALEȘII	34
Copiii antipici ai Cheturei.....	38
Regina din Seba și alaiul ei.....	41
„Fecioare fără număr”.....	42
Miriam cea antipică.....	43
Cealaltă jumătate din seminția lui Manase.....	44
Famiile antipice ale lui Galaad.....	44

„[Mielul] a deschis al șaptelea sigiliu.” „V-ați apropiat de Muntele Sion și de Cetatea Dumnezeului cel Viu, Ierusalimul ceresc... Vedeți să nu refuzați pe Cel ce vorbește ... spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar pământul ci și cerul... De aceea, primind o Împărăție care nu poate fi clătinată, să avem har prin care să servim plăcut lui Dumnezeu, cu reverență și teamă evlavioasă.” „Cristos venind ca Mare Preot ... printr-un Tabernacol mai mare și desăvârșit ... obținând o răscumpărare eternă.” — Apoc. 8:1; Evr. 12:22,25,26,28; 9:11,12.

CVASI-ALEȘII

Ioel 2:28; Isaia 60:4

DEOARECE subiectul *cvasi-aleșilor* este important și oportun ca Adevăr prezent, fiindcă Domnul ne-a dat mai multă lumină asupra lui, și pentru că articolul cu privire la acest subiect a stârnit mult interes atunci când a apărut pentru prima dată în *The Present Truth* (Adevărul Prezent, n.e.) Nr. 416 (iar mai târziu în Nr. 428), avem plăcerea să îl republicăm aici împreună cu o serie de completări importante. Pentru a înțelege mai clar acest subiect este important să înțelegem din Scripturi, raționamente și fapte că de când a început Timpul de Strămtorare în 1914 (a) am intrat în perioada Epifaniei sau Apocalipsei a Venirii a Doua a Domnului nostru (a se vedea E 17, pag. 235-260; PT Nr. 512), (b) ușa ocaziei de a intra în Chemarea de Sus a fost închisă (a se vedea de exemplu Amos 9:13; Apocalipsa 7:1-3, și multe alte dovezi din PT Nr. 515; BS Extra Nr. 51), (c) ultimele două

clase de aleși – Marea Mulțime (Apocalipsa 7:14) și Vrednicii Tineri, din care este formată Curtea antitipică a Tabernacolului sau Templului din Epifanie în ilustrația împlinită – ca și clase s-au aflat în proces de dezvoltare (a se vedea E 4, *Alegerea din Epifanie*; PT Nr. 519). De asemenea, ar trebui să ținem cont de faptul că (d) Epifania sau Apocalipsa ca și perioadă continuă din octombrie 1954 (a se vedea PT Nr. 512), deși în sensul restrâns (de 40 de ani) s-a terminat atunci – care este o dată semnificativă în planul lui Dumnezeu (fiind arătată din Leviticul 12; Matei 25:1-12; Ioan 9:4; 11:9, din rămânerea a doua pe munte a lui Moise etc.; a se compara cu P '72, pag. 69*), atunci când pentru cei de curând consacrați s-a terminat și chemarea pentru a face parte din clasa Vrednicilor Tineri (E 10, pag. 114). În timp ce înțelegem că multă lucrare în favoarea dezvoltării Taberei Epifaniei – care este formată din indivizi *cvasi-aleși* (E 10, pag. 209, 672) – s-a făcut în timpul Epifaniei în sensul restrâns, și chiar și de către fr. Russell și de alții în Parousie (a se vedea de exemplu E 14, pag. 266), noi înțelegem, de asemenea, că din octombrie 1954 dezvoltarea Taberei Epifaniei a intrat într-o nouă etapă marcată de dezvoltare.

(2) În P '54, pag. 41, 42; P '69, pag. 53-55 («Regina din Seba – Tip și Antitip»), au fost prezentați Tăbărașii Consacrați din Epifanie, cea mai înaltă clasă dintre *cvasi-aleși*. Acolo s-a arătat că trebuia să fie complet numărul deplin de membri al celor aleși (chiar dacă nu dezvoltat definitiv) până în octombrie 1954, după care aceia care se consacră nu vor dobândi astfel o poziție printre cei aleși din Curtea Epifaniei, așa cum se întâmpla mai înainte; în schimb ei vor dobândi prin acest lucru cea mai înaltă poziție din Tabăra Epifaniei printre *cvasi-aleși*. *Cvasi-aleșii*, mai ales aceia dintre ei care se consacră înainte să înceapă restabilirea și astfel ating poziția cea mai înaltă din Tabăra Epifaniei în calitate de Tăbărași Consacrați din Epifanie, vor veni tot mai mult în față pe măsură ce timpul progresează dincolo de octombrie 1954. Aceste fapte au stârnit multe întrebări pertinente, și vor continua să le stârnească; de aceea credem că un studiu cu privire la *cvasi-aleși* și la locul lor în planul lui Dumnezeu de dinainte de Mileniu, din Mileniu și de după Mileniu, și cu privire la unele elemente conexe, va fi binevenit și folositor pentru toți. Frații luminați din Epifanie în mod special ar trebui să caute să învețe bine detaliile legate de acest subiect.

ADEVĂRUL PRESENT și Vestitorul Epifaniei lui Cristos

Revistă religioasă independentă publicată de
LAYMEN'S HOME MISSIONARY MOVEMENT
4 numere pe an (primăvara, vara, toamna, iarna)

Editor:

Leon J. Snyder, Chester Springs, Pa. 19425-2700, U.S.A.

Editorul versiunii românești ad interim:

Henryk Olekszy

Adresele pentru corespondență:

MIȘCAREA MIȘIONARĂ LAICĂ

R. Moldova, or. Chișinău
email: stindardul.bibliei@gmail.com

Ediții în alte limbi:

engleză, franceză, germană, poloneză, portugheză, tamilă,
malayalam, kannada, ucraineană și lituaniană.

Fiind independentă de toate sectele, partidele, organizațiile și crezurile oamenilor, dar stând alături de Dumnezeu în măsura în care înțelege Cuvântul Său, această revistă reprezintă —

- Apărarea adevărului Parousiei dat de Domnul prin „Robul acela”, ca bază pentru toată dezvoltarea ulterioară a Adevărului;
- Apărarea aranjamentelor, statutului și testamentului dat de Domnul prin „Robul acela”, ca fiind obligatorii pentru controlul Corporațiilor și Asociațiilor printre poporul adevărului; și de asemenea
- Expunerea și apărarea desfășurării Adevărului Epifaniei-Basileii ca și hrană la timp convenit pentru poporul Domnului, după cum binevoiește El să o ofere.

* The Present Truth and Herald of Christ's Epiphany (Adevărul Prezent și Vestitorul Epifaniei lui Cristos), 1972, pag. 69, n.e.

(3) Pe cât este posibil este bine să numim ideile biblice, inclusiv clasele din poporul lui Dumnezeu, prin termeni găsiți în Biblie. Totuși, uneori suntem obligați să identificăm învățăturile găsite în Scripturi prin termeni care nu sunt găsiți acolo ca atare pentru a face deosebire în mod clar și scriptural între diferite faze ale unui subiect, ca de exemplu: îndreptățire *de probă* și îndreptățire *la viață*, sau între clase, ca de exemplu: Vrednicii Bătrâni și Vrednicii Tineri. Denumirea din Veacul Milenar dată în Scripturi pentru clasa despre care acum vorbim este „fiii” (Ioel 2:28; Isaia 60:4). Dar și alții sunt numiți „fii”, de exemplu îngerii (Geneza 6:2, 4; Iov 1:6; 2:1) și Turma Mică (2 Corinteni 6:18; 1 Ioan 3:1, 2); prin urmare dacă trebuie să facem o deosebire clară între diferitele clase de „fii” nu putem să le numim pe niciuna dintre ele „fiii” fără să folosim cuvinte suplimentare pentru clarificare. Din acest motiv, și de asemenea fiindcă îi descrie mai bine, urmăm modul fratelui Johnson de a numi clasa care vor fi „fiii” din Veacul Milenar ca „*cvasi-aleși*”.

(4) Prefixul latin *cvasi* înseamnă *ca și cum*, el transmite ideea de *asemănător, aparent*, dar nu *în realitate* astfel. În sensul cel mai larg noi folosim termenul *cvasi-aleși* pentru a desemna pe toți acei credincioși din „perioadele de dinaintea Mileniului” (P '26, pag. 118, col. 2 jos), de pe vremea lui Adam încoace, care erau ca și cei aleși, asemenea lor sau *în mod aparent* dintre ei, totuși nu au fost *în realitate* dintre cei aleși. În general, totuși, analizăm această clasă așa cum a existat în Veacul Iudeu și în cel Evanghelic, precum și cum există în zilele noastre și mai departe până când Tabăra Epifaniei se va contopi cu Tabăra Milenară (P '55, pag. 13). În acest sens vom acorda atenție la unele descrieri ale acestei clase în trei grupuri generale cu indicii ale poziției lor înaintea lui Dumnezeu.

TREI GRUPURI GENERALE DE CVASI-ALEȘI

(5) Primul dintre aceste trei grupuri de *cvasi-aleși* este alcătuit din acei evrei care în timpul Veacului Iudeu și al celui Evanghelic prin credință și practică au venit în armonie cu Legământul Avraamic și cel Mozaic și au rămas credincioși lor, chiar dacă nu s-au consacrat. Aceștia au atins astfel un grad mai mare de armonie cu adevărul și dreptatea decât restul omenirii, ceea ce va fi un avantaj pentru ei în timpurile de restabilire (Romani 3:1, 2).

(6) Al doilea grup general de *cvasi-aleși* este format din acele persoane dintre neamuri (și unele dintre evrei) care pe tot parcursul Veacului Evanghelic precum și în zilele noastre, deși nu s-au consacrat, s-au pocăit de păcatele lor și l-au acceptat pe Isus ca pe Salvatorul lor și au rămas credincioși față de Răscumpărare și dreptate. Astfel ei au primit harul lui Dumnezeu în îndreptățirea de probă

împreună cu binecuvântările ei însoțitoare de „pace cu Dumnezeu”, care are drept scop să fie o piatră pe care ei să pășească spre „acest har [mai mare] în care stăm” (Romani 5:1, 2), adică spre privilegiile și binecuvântările încă mai mari ale consacrării. Ei au ajuns la un mare grad de armonie cu principiile adevărului și dreptății, și s-au dedicat cel puțin într-o anumită măsură studiului și răspândirii Cuvântului lui Dumnezeu. Ei sunt *ca și cei aleși, asemenea lor sau în mod aparent* dintre ei, chiar dacă în realitate nu este așa, văzând că ei nu fac pasul următor al consacrării ca să renunțe la voința lor proprie și la aceea a lumii și să accepte voința lui Dumnezeu ca pe a lor proprie. Din cauza că nu își folosesc îndreptățirea de probă pe care au primit-o ca pe o piatră pe care să pășească spre consacrare, ei primesc acest har al lui Dumnezeu în zadar (2 Corinteni 6:1). Totuși, întrucât acești indivizi rămân loiali față de Răscumpărare și dreptate, chiar dacă nu s-au consacrat în timpurile de dinaintea restabilirii, posedarea oricărui grad de armonie cu adevărul și dreptatea la care au ajuns în această viață le va da un avantaj față de ceilalți în timpurile de restabilire (Z 5164, par. 4)¹.

(7) Al treilea grup general de *cvasi-aleși* este Tăbărașii Consacrați din Epifanie, care se consacră și sunt credincioși înainte de deschiderea Căii Sfințeniei dar *după* 16 septembrie 1954, deci prea târziu pentru a fi dintre cei aleși. Aceștia trebuie să atingă un grad mult mai mare de armonie cu adevărul și dreptatea în această viață decât cele două grupuri de neconsacrați menționate. De asemenea ei trebuie să atingă un grad mare de sfințenie.

(8) Aceste trei grupuri îi constituie pe *cvasi-aleșii „fiii”*, care, datorită dezvoltării și pregătirii lor de dinaintea restabilirii, vor fi potriviți pentru a fi „ajutorii principali ai Vrednicilor Bătrâni și ai Vrednicilor Tineri în slujirea lumii cu adevărurile milenare (Psalmul 107:21, 22)”, și li se va da acest privilegiu (P '41, pag. 50, col. 1 jos).

(9) Scripturile îi ilustrează pe *cvasi-aleși* în diferite feluri, adesea în aceeași legătură cu cei aleși, chiar dacă nu sunt dintre cei aleși, dintre care sunt numai patru clase: Turma Mică, Marea Mulțime, Vrednicii Bătrâni și Vrednicii Tineri (a se vedea E 4, pag. 320-325). Acum vom prezenta anumite Scripturi și idei asociate.

„FIII” DIN RESTABILIRE

(10) Ioel 2:28, 29 (a se compara cu Faptele 2:17, 18): Aici servitorii reprezintă pe Turma Mică; servitoarele pe Marea Mulțime; bătrânii pe Vrednicii Bătrâni; tinerii pe Vrednicii Tineri; fiii pe *cvasi-aleși*, și fiicele pe cei nealeși (a se vedea E 17, pag. 31-49; P '72, pag. 34).

¹ VDM, Vol. 20, Nr. 5, pag. 1481, par. 4, n.e.

(11) Isaia 60:4: Aici de asemenea sunt prezentați „fiii” Cristosului Milenar, *cvasi-aleșii*, pe când cei nealeși sunt reprezentați prin „fiice”; astfel aici este ilustrată din nou superioritatea *cvasi-aleșilor* față de cei nealeși, din punctul de vedere al superiorității fiilor față de fiice în țările orientale și al fiilor că sunt mai puternici decât fiicele. În plus, această superioritate pare să fie arătată în acest pasaj prin faptul că fiicele sunt prunci care trebuie îngrijiți („fiicele tale vor fi îngrijite lângă tine”)², relativ nedezvoltați și imaturi, „cei care au nevoie de lapte și nu de hrană tare” (Evrei 5:12-14; 1 Petru 2:2). În Isaia 60:9 fiii milenari ai Cristosului sunt menționați din nou, mai ales partea evreiască. Aici este profetită mijlocirea Marii Britanii („insulele”) în faptul că l-a ajutat pe Israel să se întoarcă în Palestina, mai ales la sfârșitul Războiului Mondial faza I-a. Apoi în v. 13 sunt descrise cele patru clase de aleși: „Gloria Libanului [Liban înseamnă *alb*, iar copacii săi veșnic verzi, gloria Libanului, îi reprezintă pe cei dreپți în calitate de leviți antitipici, Psalmul 92:12, 13] va veni la tine [leviții antitipici vor fi aduși la Cristos și la Biserică, Numeri 3:6-9], bradul [Vrednicii Bătrâni], pinul [Marea Mulțime] și merișorul [Vrednicii Tineri] împreună [îndeplinind un serviciu de cooperare], pentru a înfrumuseța locul sanctuarului Meu [o lucrare levitică, Numeri 3:6-9]”.

ANIMALELE CURATE DIN ARCA LUI NOE

(12) Geneza 7:7-24: Pentru a înțelege acest pasaj suntem ajutați de 1 Petru 3:20, 21, care arată că cei opt din Arca lui Noe îi tipifică pe cei consacrați. Arca ilustrează Legământul Avraamic, întruchiparea planului lui Dumnezeu, al cărui aspect central este Sămânța lui Avraam, Cristosul (A 318)³, a cărui putere de reumplere și reorganizare va binecuvânta toate națiunile pământului (Galateni 3:8, 16, 29). Potrivit Scripturilor există patru clase de aleși care în această viață, în consacrarea lor față de Dumnezeu, câștigă o bună mărturie prin credința în Legământul Avraamic. Noi înțelegem că aceste patru clase de aleși sunt tipificate prin cele patru perechi de oameni care au intrat în Arcă. În mod sigur Noe îl tipifică pe Domnul nostru, care este moștenitorul dreptății care vine la noi prin credință (Evrei 11:7 – cuvintele traduse „împins de teamă” din acest verset ar putea fi redade mai bine „având o dispoziție evlavioasă”). Noe și soția sa ar reprezenta prin urmare pe Isus, Capul, și Biserica, Corpul Său; și în această legătură Sem și soția sa ar reprezenta în mod evident pe conducătorii și respectiv pe restul Vrednicilor Bătrâni; Iafet și soția sa, pe conducătorii și pe restul Marii Mulțimi; iar Ham și soția sa, pe conducătorii și pe restul Vrednicilor Tineri.

(13) Dar și animalele au fost salvate în Arcă – cel puțin câte o pereche din fiecare fel de animale curate

și necurate. Aceste animale îi tipifică pe *cvasi-aleși* și pe cei nealeși care în cele din urmă vor fi salvați: animalele curate îi tipifică pe *cvasi-aleșii* care vor fi salvați în Mileniu, și anume pe Tăbărașii Consacrați din Epifanie, pe evreii credincioși față de Legământul Avraamic și cel Mozaic și care practică dreptatea întrucât sunt curați tipic, și pe cei îndreptățiți de probă credincioși față de răscumpărare și care practică dreptatea întrucât sunt curați în mod provizoriu; animalele necurate îi reprezintă pe aceia dintre cei nealeși care vor fi salvați; aceia care au pierit în potop îi reprezintă dintr-un punct de vedere pe aceia care au pierit sub blestemul adamic, și din alt punct de vedere, pe mișcările și sistemele din imperiul lui Satan și pe clasa morții a doua. Animalele au fost așezate în Arcă pentru a tipifica faptul că, în mod anticipat, *cvasi-aleșii* și cei nealeși care vor fi salvați vor fi incluși în Legământul Avraamic. Așa cum în tip Arca a fost mijlocul de scăpare de potop, tot așa și scopul etern al lui Dumnezeu – Legământul Avraamic – este, pentru toți cei care sunt în el, mijlocul de ocrotire de nimicire. Animalele curate și cele necurate foarte evident au ocupat în Arcă poziții cu totul diferite de cele ale lui Noe și ale familiei sale; tot așa și în antitip *cvasi-aleșii* pe de o parte, și cei nealeși care vor fi salvați pe de altă parte, sunt cu totul diferit asociați cu Legământul Avraamic față de Noe cel antitipic și familia sa – cele patru clase de aleși.

(14) Punctul de vedere pe care l-am prezentat în cele două paragrafe precedente, și anume că Arca tipifică Legământul Avraamic, cu Cristosul în calitate de aspect central al aceluia legământ, că Noe și soția sa și cei trei fii ai săi și soțiile lor reprezintă cele patru clase de aleși, și că animalele curate și cele necurate din Arcă ilustrează respectiv pe *cvasi-aleși* și pe cei nealeși, se vede a fi scriptural, rezonabil și factual. Acesta se află în contrast evident cu alte păreri care au fost răspândite printre poporul Adevărului, cum ar fi părerea sectară pe care conducătorii „Martorilor lui Iehova” au căutat să o promoveze, și anume că organizația lor este Arca antitipică, unicul mijloc de ocrotire de nimicire. Însă nu au fost în stare să dea vreo explicație satisfăcătoare la ceea ce este reprezentat prin Noe și soția sa și prin cei trei fii ai săi și soțiile lor.

TIPIFICAȚI ÎN NAHOR, FRATELE LUI AVRAAM

(15) Geneza 11:27-32: Noi credem că Terah în Haran reprezintă pe întreaga clasă a celor îndreptățiți de probă din Veacul Evanghelic, iar fiii săi Nahor și Haran reprezintă cele două clase îndreptățite de probă în Veacul Evanghelic care nu se consacră: (1) cei credincioși într-o anumită măsură (*cvasi-aleșii*) care continuă loiali să creadă în Cristos și să practice dreptatea și care în Mileniu vor fi răsplătiți ca și evreii

² Sau „fiicele tale sunt purtate pe brațe”, în traducerea Cornilescu, n.e.

³ «Studii în Scripturi» Vol. I, pag. 318, n.e.

loiali, credincioși față de Legământ, și (2) cei necredincioși dintre aceștia care se întorc înapoi în păcat, și care în Mileniu vor fi tratați ca și evreii necredincioși și neamurile. În această legătură Avraam îi reprezintă pe cei îndreptățiți de probă care în cele din urmă s-au consacrat și au devenit membri din Turma Mică. Șederea lui Avraam în Haran reprezintă șederea lor în îndreptățirea de probă înainte de a merge mai departe spre consacrare; călătoria lui spre Canaan și intrarea în el (Geneza 12:4, 5), după care făgăduința a devenit a sa, reprezintă înaintarea lor spre consacrare și atingerea ei, îndreptățirea lor la viață și conceperea de spirit, în care moment făgăduințele au devenit ale lor. În legătură cu aceasta Lot îi tipifică pe cei care în cele din urmă vor fi din Marea Mulțime; căci el a făcut toți pașii pe care i-a făcut Avraam, inclusiv intrarea în Canaan, unde totuși l-a părăsit pe Avraam (Turma Mică) și s-a alipit de Sodoma (biserica nominală).

TURTUREAUA ȘI PUIUL DE PORUMBEL

ANTITIPICI DIN JERTFA LUI AVRAAM

(16) Geneza 15:7-21: acest pasaj este discutat în detaliu în E 5, pag. 162-164 (a se compara cu P '39, pag. 100 jos și 101). Noi înțelegem că turtureaua și puiul de porumbel pe care Avraam i-a jertfit în conformitate cu specificarea lui Dumnezeu (v. 9 și 10) reprezintă două clase de *cvasi-aleși*, întocmai cum indică fr. Johnson (pag. 164): „Să atragem atenția că Avraam a folosit pentru jertfe trei animale și două păsări (Geneza 15:9). Acestea par să reprezinte cele cinci clase care vor fi mai mult sau mai puțin separate pentru Domnul de la vremea Legământului [Avraamic] – 2045 î.e.n. – până când ultimul din Turma Mică va fi sigilat pe frunte [18 aprilie (la paște) 1916; E 5, pag. 162]. Vițeaua (T 105-112)⁴ pare să reprezinte pe Vrednicii Bătrâni și pe Vrednicii Tineri (aceste două clase uneori sunt asociate împreună ca o singură clasă în unele tipuri, ca de exemplu în Iocșan, Elisei și jumătate din seminția lui Manase de la est de Iordan); capra reprezintă pe Marea Mulțime [«luată în considerare *ca atare*, și nu ca la început aspirând individual la coroană» – P '39, pag. 101]; berbecul reprezintă pe Cristosul; turtureaua pe aceia din Israelul trupesc care într-o anumită măsură au ținut la făgăduințele avraamice și la Legământul Mozaic; iar puiul de porumbel pe aceia îndreptățiți de probă care au rămas loiali răscumpărării și dreptății. Despicarea animalelor pare să reprezinte consacrarea totală și moartea («o bună mărturie prin credință») claselor tipificate prin ele; iar păsările lăsate nedespicate par să sugereze consacrarea incompletă (nu «o bună mărturie prin credință») a Israelului trupesc și a celor îndreptățiți de probă. Semnul dat lui Avraam în tranzacție, în timp ce este concentrat în jertfa Cristosului întreg – clasa cea mai înaltă care suferă

pentru dreptate – include pe toate clasele din sămânța lui Avraam care au suferit mai mult sau mai puțin datorită credinței lor în unele făgăduințe făcute lui Avraam sau în toate”. În mod corespunzător, jertfele lui Avraam din Geneza 15:7-21 par să arate cu claritate toate clasele din sămânța lui Avraam care au fost mai mult sau mai puțin separate pentru Domnul din 2045 î.e.n. până la paștele din 1916: animalele care au fost despicate ilustrează pe cele patru clase alese care s-au consacrat, iar păsările, care nu au fost despicate, ilustrează pe cele două clase de *cvasi-aleși* care nu s-au consacrat – evreii loiali și credincioși față de legământ, și cei îndreptățiți de probă loiali și credincioși față de răscumpărare și care practică dreptatea. Din moment ce această ilustrație este aplicabilă doar până la 18 aprilie 1916, și din moment ce acei consacrați de curând erau la acel timp (și chiar și până la 16 septembrie 1954) încă acceptați în calitate de membri potențiali ai celei de-a patra clase de aleși – Vrednicii Tineri, în 1916 și înainte de acest an nu au existat consacrați printre *cvasi-aleși*. Prin urmare Tăbărașii Consacrați din Epifanie *ca atare* nu sunt incluși în această ilustrație.

AL CINCILEA ORDIN DIN SĂMÂNȚA LUI AVRAAM

(17) Geneza 22:16-18: Aici este prezentat Legământul întărit prin Jurământ, care este inima evangheliei (Romani 4:16; Galateni 3:6-9). Acesta elaborează prima făgăduință din atotcuprinzătorul Legământ Avraamic (Geneza 12:2, 3), și anume, „Voi face din tine o mare națiune”. Acest lucru arată că binecuvântarea prezisă a tuturor familiilor pământului va veni prin sămânța lui Avraam, și că această sămânță în sensul ei mai larg va fi înmulțită atât în aspectul ceresc cât și în cel pământesc – *ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării*. Sămânța cerească este compusă din Turma Mică și Marea Mulțime, iar sămânța pământescă este compusă în primul rând din Vrednicii Bătrâni și Vrednicii Tineri, și în al doilea rând din Tăbărașii Consacrați din Epifanie și restul *cvasi-aleșilor*, „al cincilea ordin din sămânța lui Avraam” (E 12, pag. 185), care „ca ajutori speciali ai Vrednicilor Bătrâni și ai celor Tineri ... și ca cel mai mic ordin din sămânța lui Avraam de dinaintea Mileniului, vor fi folosiți în mod special mai presus de restul clasei restabilirii pentru a binecuvânta familiile, națiunile și neamurile pământului în conformitate cu Legământul” (E 11, pag. 293). Deoarece *cvasi-aleșii* sunt o parte secundară din sămânța pământescă care trebuie să binecuvânteze toate familiile pământului, este evident că ei, ca și Vrednicii Bătrâni și cei Tineri, sunt dezvoltați ca atare sub aspectele pământesti ale acestui Legământ

⁴ «Umbrele Tabernacolului», cap. 7, n.e.

întărit prin Jurământ, deși, firește, ei vor obține oferta lor de viață veșnică sub Noul Legământ care urmează să fie stabilit în curând.

COPIII ANTITIPICI AI CHETUREI

(18) Geneza 25:1-4 (a se compara cu 1 Cronici 1:32, 33): Noi învățăm din Galateni 4:22-31 că Sara, soția lui Avraam, reprezintă legământul care dezvoltă Cristosul (Isaac cel antitipic), și roaba Hagar, prin care de asemenea Avraam a avut un fiu, reprezintă Legământul Legii care a dezvoltat Israelul trupesc (Ismael cel antitipic) în Veacul Iudeu. Geneza 25:1, 2 ne arată că după moartea Sarei Avraam a luat-o pe Chetura de soție (concubină – 1 Cronici 1:32) și că ea i-a născut șase fii. Din cauza asocierii Cheturei în această relație cu Avraam, un caracter exprimat cu claritate a fi tipic (E 10, pag. xv), care îl reprezintă pe Dumnezeu, urmează că ea de asemenea este un tip al unui legământ – Noul Legământ – pe care Dumnezeu îl va face în Veacul Milenar, „după acele zile”, adică după Veacul Iudeu și cel Evanghelic (Ieremia 31:33; Evrei 8:10 – E 6, pag. 699), după ce atât Legământul Sara cât și Legământul Hagar au încetat să funcționeze (Z 4309, col. 2; a se vedea E 6, pag. 667-728, pentru cele 21 de linii de dovezi că Noul Legământ nu este activ în Veacul Evanghelic). În mod corespunzător, urmașii lui Avraam prin Chetura reprezintă clase (inclusiv pe *cvasi*-aleși) și subdiviziuni de clase care sunt dezvoltate în Veacul Milenar sub Noul Legământ. Isaia 60, care se aplică în mod clar la Mileniu, de asemenea dovedește acest lucru prin faptul că îi menționează pe unii din familia Cheturei (v. 6).

(19) „Isaia 60 în mod absolut descrie domnia milenară a Cristosului sub ilustrația unei cetăți – Sion (v. 14) – același gând care este în Noul Ierusalim din Apocalipsa 21” (E 6, pag. 716, 721, par. 1; P '35, pag. 76; E 15, pag. 681; E 16, pag. 140). Printre altele, versetele 4 și 13 – a se atrage atenția la comentariile din par. (11) de mai sus – demonstrează cu claritate că adresarea de aici este către *Cristosul în Mileniu* (a se vedea și E 17, pag. 150, 148; D 638; E 11, pag. 293; P '26, pag. 118, col. 2; P '29, pag. 136, col. 2; P '50, pag. 7; E 1, pag. 535, 536; E 9, pag. 24; E 16, pag. 138). V. 13 indică celelalte trei clase de aleși care vin la „tine” – la Cristosul (E 4, pag. 324). V. 4 prin „fii” îi ilustrează pe *cvasi*-aleșii dintre evrei (a se compara cu v. 9; E 17, pag. 46) și dintre neamuri, iar prin „fice” îi ilustrează pe cei nealeși care vin la Cristosul pentru binecuvântările restabilirii sub Noul Legământ (a se compara cu Isaia 2:2, 3; Psalmul 72 – E 17, pag. 315-320); v. 5 arată că aceasta include întoarcerea „plinătății mării”, a maselor neliniștite (a se compara cu Apocalipsa 21:1).

(20) V. 7 îi menționează pe Chedar și pe Nebaiot, cei doi fii cei mai mari, deci mai de seamă, ai lui Ismael, ai cărui doisprezece fii tipifică pe cele douăsprezece seminții ale Israelului trupesc (Geneza 25:13-16). Acești doi fii aici „reprezintă tipic pe cele două diviziuni principale așa cum au fost denumite în regatul împărțit: Israel (cele zece seminții sub Efraim) și Iuda (cele două seminții sub Iuda), întocmai cum le găsim prezentate în pasajul clasic al Noului Legământ – Ieremia 31:31-34” (E 6, pag. 716). În decursul Veacului Evanghelic, cât timp Cristosul a fost în proces de dezvoltare, Israelul trupesc a fost lepădat din favoarea lui Dumnezeu (Galateni 4:29, 30; Romani 11:1-25); dar în Veacul Milenar, atunci când El face Noul Legământ cu ei, ei vor fi din nou în favoarea Sa și vor fi acceptați de El (v. 7; Romani 11:26-33).

(21) Aceste considerații arată foarte clar că Isaia 60 se împlinește în timpul domniei milenare a Cristosului, când Israelul trupesc va fi binecuvântat sub Noul Legământ pe care Dumnezeu îl va face cu ei (Ieremia 31:31). Din acest motiv, v. 6, prin faptul că într-o acțiune care se petrece în Mileniu îi menționează pe Madian, Efa și Seba, trei dintre urmașii lui Avraam prin Chetura, care aici pare să îi reprezinte pe toți cei care vor fi dezvoltați în Mileniu sub Noul Legământ (a se compara cu Psalmul 72:10, 15 – E 17, pag. 317, 318), este o dovadă suplimentară că Chetura reprezintă Noul Legământ. În mod corespunzător, cei șaisprezece fii, nepoți și strănepoți numiți ai Cheturei (Geneza 25:2-4; a se compara cu 1 Cronici 1:32, 33) tipifică clase (inclusiv *cvasi*-aleșii) și subdiviziuni de clase care sunt dezvoltate sub Noul Legământ în Mileniu. Îi enumerăm pe cei șaisprezece după cum urmează: (1) Zimran; (2) Iocșan – Șeba, Dedan – Așurim, Letușim, Leumim; (3) Medan; (4) Madian – Efa, Efer, Hanoc, Abida, Eldaa; (5) Ișbac; (6) Șuah.

(22) Acum vom indica clase sau subdiviziuni de clase născute și îngrijite în Mileniu de Chetura antitipică, care în fiecare caz par să fie tipificate prin anumiți indivizi:

(23) Zimran (*celebrat*), întâiul născut al Cheturei, îi tipifică pe cei 70 cei mai importanți dintre Vrednicii Bătrâni și cei Tineri, cărora li se vor da cele mai importante poziții în faza pământescă a Regatului în timpul întocmirii, sigilării, Noului Legământ (Exodul 24:1, 9 – E 11, pag. 405, 412).

(24) Iocșan (*prințator de păsări* – biruitor al îngerilor căzuți) tipifică o *a doua* clasă care urmează să fie dezvoltată sub Noul Legământ – Vrednicii în general (a se compara cu E 6, pag. 717; P '38, pag. 158, ultimul par.; P '50, pag. 15, col. 2). Fiii săi, Șeba (*jurământ*) și Dedan (umil), îi tipifică respectiv pe Vrednicii Bătrâni și pe cei

Tineri. Cei trei fii ai lui Dedan tipifică pe cele trei grupuri ale Vrednicilor Tineri potrivit diviziunilor levitice în care s-au dezvoltat (E 4, pag. 322, 323)⁵: (a) Așurim (*cei puternici*) îi tipifică pe acei Vrednici Tineri care s-au dezvoltat în asociere cu chehatii, grupul superior față de cele trei grupuri levitice; (b) Letușim (*cei asupriți*) îi tipifică pe acei Vrednici Tineri care s-au dezvoltat în diviziunea merarită, ca de exemplu în Societatea Turnul de Veghere, unde în mod sigur au fost asupriți; (c) Leumim (popoare) îi tipifică pe acei Vrednici Tineri care s-au dezvoltat în diviziunea gherșonită, care în slujba lor evanghelică au avut de-a face cu popoarele. Aceste trei grupuri de Vrednici Tineri sunt ilustrate în cele trei rânduri de pietre cioplite din jurul curții exterioare a templului lui Solomon (1 Împărați 7:12; a se vedea P '53, col. 2, par. 3; P '68, pag. 71, col. 2, par. 3).

(25) Următorii printre copiii antitipici ai Cheturei vin restituționiștii cărora li se va da viață sub Noul Legământ – fiind distincți față de clasele de aleși menționate mai sus.

(26) Medan (*dispută*) tipifică o a treia clasă care urmează să fie dezvoltată sub Noul Legământ – Tăbărașii Consacrați din Epifanie, cea mai înaltă clasă dintre *cvasi*-aleși. Subordonați Vrednicilor ei vor fi cei mai pricepuți polemiști (Iuda 3) în favoarea Adevărului.

(27) Madian (acest nume are aceeași semnificație ca și Medan) tipifică o a patra clasă care urmează să fie dezvoltată sub Noul Legământ – *cvasi*-aleșii dintre israeliții trupești (E 6, pag. 717) care de asemenea vor fi polemiști în favoarea Adevărului. Cei cinci fii ai lui Madian (Geneza 25:4) par să reprezinte următoarele cinci grupuri dintre *cvasi*-aleșii evrei: (a) Efa (*întuneric*) îi tipifică pe „acei israeliți care în Veacul Iudeu nu au fost destul de credincioși pentru a deveni Vrednici Bătrâni, ... dar încă și-au păstrat credința în făgăduințele avraamice și s-au ținut strâns de Legământul Mozaic”, adică evreii credincioși din Veacul Iudeu loiali față de Legământ. Ca grup ei s-au aflat în mare întuneric. (b) Efer (*pui de cerb – un animal imatur*) îi tipifică pe acei evrei care în Veacul Evanghelic, dar înainte de convertirea lui Israel în Strâmtoarea lui Iacov (a doua fază), cred în făgăduințele avraamice și în Legământul Mozaic și rămân credincioși față de acestea până la moarte, înainte de timpul convertirii lui Israel. Din cauza imaturității ei au nevoie de o cantitate mare din laptele Cuvântului lui Dumnezeu. (c) Hanoc (*inițiat, învățatură*) îi tipifică pe acei evrei care în timpul Veacului Evanghelic, dar înainte de 16 septembrie 1954 (atunci când Basileia a început cu prima ei suprapunere), l-au acceptat pe Isus în calitate de

Salvator al lor însă nu s-au consacrat, rămânând totuși credincioși față de răscumpărare și dreptate. Ei au beneficiat de dobândirea cunoștinței prin faptul că l-au acceptat pe Isus ca pe Învățător al lor, cel puțin într-o oarecare măsură. (d) Abida (*tată al cunoașterii*) îi tipifică pe acei evrei care după 16 septembrie 1954 dar înainte de convertirea lui Israel l-au acceptat pe Isus ca pe Salvator al lor și în calitate de credincioși neconsacrați rămân loiali față de răscumpărare și dreptate. (e) Eldaa (*dumnezeu al cunoașterii: puternic în cunoștință*) îi reprezintă pe acei evrei care vor fi convertiți la vremea convertirii lui Israel în legătură cu Strâmtoarea lui Iacov și tocmai la sfârșitul ei (P '30, pag. 15). În acel moment aceștia vor avea cel mai mare privilegiu dintre toți *cvasi*-aleșii evrei neconsacrați de a dobândi cunoașterea Adevărului. Astfel vedem că, după cum s-a sugerat prin însemnătatea numelor, aceste cinci grupuri includ pe toți *cvasi*-aleșii evrei neconsacrați, de la aceia din Veacul Iudeu care au avut cel mai mic privilegiu de a dobândi cunoaștere, până la aceia care vor fi în viață la vremea convertirii lui Israel în Strâmtoarea lui Iacov (a doua fază), și care vor avea cel mai mare privilegiu pertinent.

(28) Ișbac (*plecare*) tipifică o a cincea clasă căreia urmează să i se dea viață sub Noul Legământ – cei loiali dintre neamuri îndreptățiți de probă. Această clasă de asemenea a părăsit păcatul și a intrat într-o relație mai apropiată cu Dumnezeu spre deosebire de cei neîndreptățiți, adică față de lume în general. Deși nu se specifică, ca și în cazul lui Madian cel antitipic și al celor cinci fii ai săi, această clasă de asemenea este compusă din indivizi care au diferite grade de ocazie și în consecință de dezvoltare în cunoștință. Pe parcursul Veacului Evanghelic mulți dintre ei s-au dezvoltat în sistemele sectare, unde în multe cazuri ei nu prea au avut prilejul să învețe din Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și despre privilegiile consacării; alții dintre ei, mai ales aici la sfârșitul Veacului, sunt binecuvântați cu mult din lumina Adevărului care este acum convenit și cu o înțelegere a privilegiilor consacării. Totuși acest lucru nu înseamnă că aceștia din urmă vor avea locul cel mai mare în acest grup al *cvasi*-aleșilor; pe principiul că „oricui i s-a dat mult i se va cere mult” (Luca 12:48), mai degrabă poate fi invers – aceia dintre ei care au avut ocazii mai mari cu referire la Adevăr și la privilegiile consacării însă nu au răspuns cum se cuvine la ele (2 Corinteni 6:1), ar putea avea cel mai mic loc în această clasă, puțin mai sus decât cei nealeși (Z 2286 sus; F 117, 118, 682, 683; P '70, pag. 94); iar din cauza încăpățânării într-o oarecare măsură mulți au pierdut chiar și un loc printre *cvasi*-aleși.

⁵ AP, Nr.1, pag. 4, par. 9, n.e.

(29) Șuah (loc jos, *depresiune*) îi tipifică pe cei nealeși, cea mai inferioară clasă care urmează să fie dezvoltată sub Noul Legământ. Ei sunt „fiicele” din Ioel 2:28 și Isaia 60:4, adică neamurile necredincioase și acei evrei care au părăsit făgăduințele Legământului. Neamurile nealese sunt arătate și în Ezechiel 16:16, 61 venind sub Noul Legământ. Aici de asemenea cei pertinenti sunt numiți „fiice”, pentru că după ce vor fi convertiți vor fi fiice simbolice ale Israelului trupesc (E 17, pag. 146).

(30) Cât este de minunat ca ochii noștri să vadă că cei șase fii ai Cheturei ilustrează atât de bine și complet cele șase clase, cuprinzând pe toți cei care vor fi dezvoltați sub Noul Legământ, de la clasa superioară până la cea inferioară: (1) cei 70 de Vrednicii cei mai importanți; (2) Vrednicii ca și clasă, subîmpărțită în Vrednicii Bătrâni și acei Tineri, în care se arată și cele trei diviziuni ale Vrednicilor Tineri; (3) Tăbărașii Consacrați din Epifanie; (4) *cvasi*-aleșii dintre israeliții trupești împărțiți în cinci grupuri; (5) acei loiali dintre neamuri îndreptățiți de probă, și în cele din urmă (6) cei nealeși. În pofida atacurilor din partea celor ce răspândesc erori, acest Adevăr minunat va rămâne (P '58, pag. 3-8; P '73, pag. 25-27).

(31) Am menționat deja în par. (21) de mai sus că cei trei urmași ai Cheturei amintiți în Isaia 60:6 par să îi reprezinte acolo pe toți ceilalți. Astfel Seba (Vrednicii Bătrâni) îi reprezintă aici și pe Vrednicii Tineri (întocmai cum în mod asemănător atât clasa Seba cât și clasa Saba din Psalmul 72:10, în v. 15 sunt incluse numai în clasa Seba – E 17, pag. 317, 318), iar Madian, *chiar și* Efa, îi include prin implicare pe toți ceilalți restituționiști (E 15, pag. 682), atât pe „acei israeliți credincioși care acum sunt în întuneric dar care în Mileniu vor fi biruitori” (E 6, pag. 717), cât și în cele din urmă pe cei loiali dintre neamuri îndreptățiți de probă și pe cei nealeși (reprezențați separat prin Ișbac și Șuah); căci pentru a câștiga viață sub Noul Legământ (care va fi făcut cu Israel – Ieremia 31:31-33) ei trebuie să devină „cu adevărat israeliți” prin credință în Cristos ca Salvator și prin consacrare. Atunci când toți cei ascultători din omenire vor fi făcut acest lucru, atunci „făgăduințele făcute evreilor se vor aplica și la neamuri” (E 15; pag. 730, 733). Ca clasa de „oi” a omenirii, ei vor fi „împărații pământului” care își vor aduce gloria în Noul Ierusalim (Matei 25:34; Apocalipsa 21:24; A 296; P '78, pag. 47). Noi dăm toată lauda lui Dumnezeu, și dorim mult și ne rugăm pentru timpul când toți copiii Cheturei antitipice în consacrare vor aduce Cristosului închinarea, inclusiv serviciul, potrivit Lor în calitate de ființe divine (aur), cu puteri umane alese (tămâie), „și vor

vesti laudele lui Iehova”! (Pentru mai multe detalii cu privire la ordinea importanței etc. în aducerea diferitelor clase milenare sub Noul Legământ a se vedea P '73, pag. 25-30; P '78, pag. 45, 46).

GHERȘOM ȘI ELIEZER

(32) Exodul 2:22; 4:24-26; 1 Cronici 23:15: Aceste versete îi menționează pe cei doi fii ai lui Moise, Gherșom și Eliezer; aici ei tipifică o clasă de îndreptățiți de probă mai credincioși și respectiv una de mai puțin credincioși la vremea Mișcării lui Miller. Din cauza cernerilor, și în consecință fiind chinuți de eroare, clasa Gherșom antitipică a fost influențată să se consacre, fapt tipificat prin circumcizia sa. Astfel ei au devenit membri potențiali în Corp. Aceia îndreptățiți de probă tipificați prin Eliezer, inclusiv unii care vor fi dintre *cvasi*-aleși, au fost mai puțin credincioși și nu s-au consacrat, ci au rămas în Babilon (E 11, pag. 52, 53).

PRINȚII SUBORDONAȚII DIN MILENIU

(33) În aplicarea Veacului Milenar Tabăra Tabernacolului reprezintă „starea lumii care trece prin procesul de restabilire” (P '40, pag. 14; P '53, pag. 22). Această Tabără va fi împărțită în cele douăsprezece seminții ale restituționiștilor – „Israelul Milenar al lui Dumnezeu” (a se vedea de ex. E 17, pag. 360-363). În mod evident „prinții” care vor fi în fruntea acestor douăsprezece seminții vor fi Vrednicii, căci atunci (Isaia 32:1) „prinții vor conduce cu judecată” – „prinții aici sunt Vrednicii Bătrâni și acei Tineri” (E 17, pag. 111, 329); și (Psalmul 45:16) „în locul părinților tăi vor fi copiii tăi, pe care să îi faci prinți pe tot pământul”. „Vrednicii Bătrâni vor fi prinți – nu regi – peste tot pământul, iar în calitate de asociați ai lor îi vor avea pe Vrednicii Tineri. [...] Acești Vrednici Bătrâni și Tineri vor fi cârmuitori subordonați lui Cristos; în timp ce lumea [tipificată prin cele douăsprezece seminții ale lui Israel] nu numai că atunci nu va conduce deloc, ci va fi și supusă acestor Vrednici. [...] Vrednicii Bătrâni și cei Tineri vor sta înaintea lumii în calitate de conducători vizibili ai ei, iar lumea îi va recunoaște și îi va asculta ca atare” (E 17, pag. 107).

(34) Faptul că fiecare seminție era condusă de un prinț individual (Numeri 1:5-16) nu înseamnă în mod necesar că numai un singur individ dintre Vrednici va fi capul fiecărei seminții respective, căci în aplicarea Veacului Evanghelic prinții în fiecare caz reprezintă pe „conducătorii (nu unul ci mai mulți)” din fiecare seminție antitipică (E 8, pag. 12). În tip conducătorii sau prinții aveau „subordonați” (E 8, pag. 665 jos), care erau prinți sau căpetenii adjuncte. Astfel existau căpetenii

peste sute, peste cincizeci și peste zeci. Se pare că existau și prinți peste diferitele case dintr-o seminție, cum de exemplu *este* indicat în cazul lui Zimri, care era „un prinț al unei case părintești printre simeoniți” (Numeri 25:14). Astfel Vrednicii, în calitate de prinți, îi vor avea ca ajutoari pe *cvasi*-aleși (mai ales pe Tăbărașii Consacrați din Epifanie), în funcție de diferitele lor abilități, căci se pare că *cvasi*-aleșii sunt reprezentați printre prinții sau căpeteniile subordonate. Ei îi vor ajuta pe cei nealeși, pe „fice” (Isaia 60:4; Ioel 2:28), pe Calea Sfințeniei, căci „ca mari misionari ai Veacului Milenar în primul rând sub conducerea lui Cristos și a Bisericii, și în al doilea rând sub conducerea Vrednicilor Bătrâni și a celor Tineri, ei vor merge peste tot și vor converti poporul păgân și pe evreii apostatați la Cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu” (E 17, pag. 339).

LEVIȚII ANTITIPICI DIN VEACUL EVANGHELIC

(35) Numeri 1:49-54; 3:6-9: Aceste Scripturi arată că leviții, care în situația din Veacul Evanghelic, deosebindu-se de situația din Epifanie (sau cea Tranzițională), de cea din Mileniu și de cea de după Mileniu, îi tipifică pe cei neconsacrați îndreptățiți de probă (T 26, 27), care, dacă se vor dovedi credincioși față de Răscumpărare și dreptate, vor fi dintre *cvasi*-aleși. Ei sunt ilustrați aici că îi slujesc lui Aaron și fiilor săi – care îi tipifică pe Isus și Biserica (E 8, cap. 2, 8 *etc.*) – în serviciul Tabernacolului.

ORPA ANTITIPICĂ

(36) Rut 1:1-14: Elimelec îi tipifică pe conducătorii ce și-au pierdut coroanele care au luat parte în mișcarea lui Miller, și care după 1844 s-au întors înapoi în biserica nominală. Soția sa Naomi îi tipifică pe cei conduși care și-au pierdut coroanele. Mahlon și Chilion îi tipifică pe cei mai mult credincioși și pe cei mai puțin credincioși dintre conducătorii îndreptățiți de probă asociați. Soțiile lor Rut și Orpa îi tipifică pe cei mai mult credincioși și respectiv pe cei mai puțin credincioși dintre cei conduși îndreptățiți de probă asociați. Moartea lui Mahlon și Chilion în Moab tipifică faptul că spiritul adevărat al acestor conducători îndreptățiți de probă a fost înghițit de condițiile din biserica nominală – îndreptățirea lor de probă a încetat. Rămânerea Orpei în Moab tipifică faptul că cei conduși pertinenti îndreptățiți de probă rămân în biserica nominală. Mulți dintre ei au rămas credincioși față de Isus ca Salvator și au practicat dreptatea, și de aceea sunt dintre *cvasi*-aleșii neconsacrați. Aceia tipificați de Rut s-au consacrat și în calitate de Vrednici Tineri potențiali au venit în Adevărul Secerișului (E 4, pag. 369-374).

⁶ AP, Nr. 4, n.e.

REGINA DIN SEBA ȘI ALAIUL EI

(37) 1 Împărați 10:1-13; 2 Cronici 9:1-12: Aceste versete o descriu pe Regina din Seba și vizita ei la Ierusalim împreună cu suita sau alaiul ei pentru a se interesa de înțelepciunea și bogățiile lui Solomon. După cum se arată în P '54, pag. 41, 42; P '69, pag. 53, 54, ea îi tipifică pe cei care sunt Tăbărași Consacrați din Epifanie sau sunt pe cale să facă parte dintre ei, cea mai înaltă clasă dintre *cvasi*-aleși. Ea îi ilustrează pe aceștia că sunt căutători și cercetători foarte sânguincioși ai Adevărului, care atunci când găsesc Adevărul, înțelepciunea lui Solomon cel antitipic, răspund foarte favorabil și generos. Numărul mare de adepți ai clasei Regina din Seba care cercetează Adevărul dar nu sunt consacrați sunt tipificați de suita sau alaiul ei. Printre aceștia sunt mulți care vor fi din celelalte două grupuri generale ale *cvasi*-aleșilor neconsacrați, enumerate în par. (5) și (6).

NETINIMII ANTITIPICI DE DUPĂ EXIL

(38) 1 Cronici 9:2; Ezra 2:43-54, 58, 70; 7:7, 24; 8:17, 20; Neemia 3:26, 31; 7:46-56, 60, 73; 10:28, 29; 11:3, 21: Aceste versete vorbesc despre netinimi (*cei dați, cei dedicați*), ajutoarii speciali ai leviților în legătură cu serviciul din tabernacol și din templu. Netinimii antitipici de după exil sunt toți Tăbărași. În perioada Epifaniei de după 1954 ei sunt compuși din (a) Tăbărașii Consacrați din Epifanie, (b) cei neconsacrați îndreptățiți de probă și (c) poporul nominal, neîndreptățit al lui Dumnezeu. Aceia care rămân loiali din clasele (a) și (b), și unii din clasa (c), evreii loiali, credincioși Legământului și care practică dreptatea din timpul de dinaintea convertirii naționale a lui Israel, sunt dintre *cvasi*-aleși.

(39) Tăbărașii Consacrați din Epifanie (mai ales cei credincioși și luminați din Epifanie), mai mult decât oricare alți Tăbărași, s-au curățit de păcat, eroare, egoism și spirit lumesc, s-au alipit de frații lor, de conducătorii lor vrednici, au făcut legământ să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu (Neemia 10:28, 29), și i-au ajutat pe leviții pertinenti antitipici – membrii Marii Mulțimi și Vrednicii Tineri – în serviciul lor din templul Epifaniei pentru a-i pregăti pe leviți în Curtea Epifaniei pentru locurile lor din Regat, și pentru a construi Tabăra Epifaniei cu persoane dintre evrei și neamuri, dintre care cei loiali vor fi dintre *cvasi*-aleși. Cea mai strânsă și mai binecuvântată și mai plăcută asociere în acest serviciu este aceea dintre leviții antitipici luminați din Epifanie și Tăbărașii Consacrați din Epifanie. (Pentru detalii a se vedea P '71, pag. 37-41⁶; P '72, pag. 14, 75.)

TOPOGRAFIA IERUSALIMULUI

(40) Psalmul 72:3: În E 4, pag. 320, 321⁷, fr. Johnson afirmă: „Acest psalm întreg descrie domnia milenară a lui Cristos, ceea ce înseamnă că Ierusalimul simbolic va fi reședința guvernului”. În Ierusalim sunt doi munți – Sion și Moria, reprezentând faza cerească și respectiv faza pământescă a Regatului, adică pe Cristosul și pe Vrednicii Bătrâni milenari ca cele două puteri superioare ale Regatului; de asemenea, sunt trei dealuri – Acra, Bezeta și Ofel (locul special al locuirii Netinimilor de după exil; Neemia 3:26, 27) – reprezentând respectiv puterile subordonate ale Regatului, adică pe Marea Mulțime în faza cerească și pe Vrednicii Tineri milenari și pe Tăbărașii Consacrați din Epifanie milenari în faza pământescă.

(41) Aceste două clase pământești superioare (Vrednicii Tineri milenari și Tăbărașii Consacrați din Epifanie milenari) sunt aici deosebiți cu claritate de cele două clase pământești subordonate, *cvasi-aleșii* neconsacrați și cei nealeși. Fr. Johnson analizează „părțile de vale” ale Ierusalimului (E 12, pag. 526) că sunt alcătuite din cele două clase subordonate de restituționiști. După ce arată că cei doi munți și dealurile lor reprezintă „cele două faze ale Regatului”, el afirmă: „Valea de la mijloc simbolizează clasa restabilirii: părțile superioare pe *cvasi-aleși*, evreii credincioși și cei credincioși îndreptățiți prin credință, iar părțile inferioare pe evreii necredincioși și pe neamurile din această viață”. Ideea din Psalmul 72:3 pare să fie că cele două faze ale Regatului, în cooperare cu puterile subordonate ale Regatului (Marea Mulțime, Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați din Epifanie), vor fi folosite de către Iehova pentru a binecuvânta pe toată lumea – pe *cvasi-aleșii* care nu s-au consacrat în această viață și pe cei nealeși – cu pace adevărată și durabilă (a se compara cu v. 7), și cu prosperitate prin dreptate în timpul Mileniului.

„FECIOARE FĂRĂ NUMĂR”

(42) Cântarea 6:8: Biblia folosește fecioarele pentru a-i reprezenta pe oamenii consacrați (Psalmul 45:14, 15; Matei 25:1-13; Apocalipsa 14:4; Cântarea 1:3; 6:8; E 17, pag. 284). În perioada Epifaniei de după 1954, după răpirea completă a Turmei Mici, mai sunt încă trei clase consacrate care își împlinesc cursul în această viață – Marea Mulțime, Vrednicii Tineri și Tăbărașii Consacrați din Epifanie, care sunt cea mai înaltă clasă dintre *cvasi-aleși*. Acestea par să fie reprezentate prin cele trei grupuri de femei care sunt în relație specială cu Solomon. În antitip, Marea Mulțime, care sunt noi creaturi, în faza spirituală a Regatului, sunt – după Turma Mică – în cea mai apropiată relație cu Solomon cel antitipic

(Domnul nostru); prin urmare, în cele 60 de diviziuni ale ei, ea este bine reprezentată prin cele 60 de împărătese ale lui Solomon, care, dintre cele trei clase pertinente de femei, ele au avut cea mai apropiată relație cu el. Vrednicii Tineri sunt următorii în cea mai apropiată relație; prin urmare, în cele 80 de diviziuni ale lor, ei sunt reprezentați în cele 80 de concubine ale lui Solomon, care au avut următoarea relație cea mai apropiată cu el. Și Tăbărașii Consacrați din Epifanie sunt în următoarea relație cea mai apropiată; prin urmare, ei sunt bine reprezentați prin fecioare, care au avut următoarea relație cea mai apropiată cu Solomon, deși nu o relație de concubinaj cu el. Poziția lor este altfel ilustrată de israeliți în Tabără, care este o poziție mai joasă decât aceea a Marii Mulțimi și a Vrednicilor Tineri, ilustrați de leviți în Curte. Și la fel ca Marea Mulțime și ca Vrednicii Tineri ei sunt „fără număr”, căci nu există un număr specificat pentru niciuna dintre aceste clase. (Pentru detalii a se vedea P '72, pag. 76.)

(43) Isaia 35:2: În timp ce printre alte lucruri din Isaia 35 „pustiul” și „deșertul” fără îndoială au o aplicare literală, se va observa că în E 17, pag. 330-332 (mai ales la pag. 331 sus), fr. Johnson le dă și o aplicare simbolică; în această legătură el arată că „apele” și „pâraiele” din v. 6 reprezintă Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, iar că „pământul uscat” din v. 7 reprezintă „ceea ce a fost lipsit de Adevăr”. În restabilire „deșertul se va bucura și va înflori ca trandafirul; va înflori mult și se va bucura cu bucurie și cântare: gloria Libanului [*alb – în aluzie la dreptatea Regatului*] îi va fi dată, măreția [*splendoarea*] Carmelului [*roditor – Vrednicii Bătrâni și cei Tineri*] și a Saronului [*câmpie – cvasi-aleșii*], ei [*milioanele răscumpărate ale pământului*] vor vedea gloria lui Iehova [*în acest paralelism poetic «gloria lui Iehova» face referire înapoi la «gloria Libanului» și măreția Dumnezeului nostru [paralelismul de aici face referire înapoi la «măreția Carmelului și a Saronului»]*” (a se compara cu E 12, pag. 518, 519).

(44) Aici se descrie o schimbare mare și glorioasă pentru întreaga omenire sub figura unui deșert pustiit transformat în vegetație luxuriantă, căci „ape vor țâșni în pustiu și pâraie în deșert” – la fel ca un deșert uscat omenirea va fi înviorată și întinerită de apa Adevărului (a se compara cu Psalmul 72:6), fiindcă Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie salvați și să vină la cunoașterea corectă a Adevărului (1 Timotei 2:4; Ieremia 31:34). Gloria Regatului lui Dumnezeu și dreptatea sa, mai ales cum acestea se vor manifesta în Vrednicii Bătrâni și acei Tineri

⁷ AP, Nr. 1, pag. 3, par. 7, n.e.

(Muntele Carmel antitipic, care se află în fața câmpiei Saronului și o supraveghează) și în *cvasi-aleși* (Saronul antitipic), o va vedea toată omenirea (Isaia 40:5); pentru că sub conducerea Vrednicilor Bătrâni și a celor Tineri *cvasi-aleșii* vor converti toată lumea păgână la credința adevărată și dreptatea clasei restabilirii (Faptele 15:16, 17). Desigur că câmpia Saronului nu era la fel de înaltă ca și Muntele Carmel; nici *cvasi-aleșii* nu vor fi la fel de înalțați ca și Vrednicii, care vor avea „o înviere mai bună” (Evrei 11:35; E 1, pag. 268; E 4, pag. 330, 348-351, 425).

MIRTUL, SALCÂMUL ȘI PINUL

(45) Isaia 41:19: Tăbărașii Consacrați din Epifanie și restul *cvasi-aleșilor*, ca două din cele șapte clase salvate din întreaga omenire, sunt simbolizați separat prin două din cele șapte feluri de copaci menționate aici. După cum s-a explicat în P '67, pag. 71-76, acest text și contextul lui au o aplicare milenară (a se compara cu Psalmul 107:35; Isaia 35:6, 7; 44:3; Ezechiel 36:25-27; E 15, pag. 559, 560; E 17, pag. 331 sus). Cedrul, salcâmul și mirtul din Isaia 41:19 reprezintă respectiv în ordine crescătoare cele trei clase de restituționiști care vor avea viață veșnică pe pământ – cei nealeși salvați, *cvasi-aleșii* și Tăbărașii Consacrați din Epifanie. Măslinul, bradul, pinul și merișorul reprezintă respectiv în ordine descrescătoare cele patru clase de aleși care în cele din urmă toate vor avea viață veșnică în cer – Turma Mică, Vrednicii Bătrâni, Marea Mulțime și Vrednicii Tineri. Pe măsură ce aceste clase vor fi așezate în pozițiile lor din Mileniu, fiind ajutate de restul claselor de aleși, mai ales Turma Mică, vor fi puse în pustiu, în starea de deșert din mijlocul omenirii (P '67, pag. 24, par. 3, 75).

(46) În Neemia 8:15 se specifică cinci feluri de ramuri care erau folosite la facerea corturilor la Sărbătoarea Corturilor. Acestea reprezintă cinci clase în rangurile lor: Turma Mică (măslin), cei îndreptățiți de probă (pin), Vrednicii Tineri (mirt), Marea Mulțime (palmier) și clasa Morții a Doua (copaci stufoși). A se compara cu E 10, pag. 183, 218; E 6, pag. 535. Astfel situația de aici este oarecum diferită de aceea din Isaia 41:19. Ramurile de pin îi reprezintă numai pe *cvasi-aleșii îndreptățiți de probă*, precum și pe Tăbărașii Consacrați din Epifanie, pe când ramurile de mirt îi reprezintă pe Vrednicii Tineri.

„CEA CARE STĂ PE LOC”

(47) Zaharia 11:16: După cum se arată în E 6, pag. 172-188, aici pare să se facă referire la patru clase din poporul lui Dumnezeu – Turma Mică („cele care sunt stârpite”), Vrednicii Tineri („cea tânără”), Marea Mulțime („cea rănită”) și cei

îndreptățiți de probă care nu s-au consacrat („cea care stă pe loc”). Persoanele din această clasă a patra care rămân loiale față de Răscumpărare și dreptate vor face parte dintre *cvasi-aleși*. Cât despre păstorul nebun și netrebnic din versetele 15-17, noi credem că acest lucru se aplică la J.F. Rutherford, care în mersul lui de acaparare a puterii s-a depărtat treptat de cele mai multe dintre învățăturile și practicile Adevărului prezentate de Domnul prin fr. Russell. J.F.R. nu i-a slujit, nu i-a mângâiat și nu a căutat în mod corespunzător să se împace cu cei care s-au împotrivit uzurpărilor sale, nici nu i-a căutat pe Vrednicii Tineri (căci le-a negat existența – E 4, pag. 336-340⁸), nici nu a vindecat pe Marea Mulțime (căci a negat că aceasta este o clasă spirituală), nici nu i-a păscut pe cei îndreptățiți de probă (căci a negat că există o asemenea clasă – E 4, pag. 341-354⁹).

(48) Vom analiza acum câteva linii de dovezi care se referă în mod special la moștenirea de după Mileniu precum și la aceea din Mileniu a *cvasi-aleșilor*.

MIRIAM CEA ANTITIPICĂ DIN MILENIU ȘI DE DUPĂ MILENIU

(49) În Exodul 15:1-21 este tipificat Corul AleluIAH al cerurilor și pământului simbolic început după răsturnarea îngerilor căzuți și al oamenilor apostatați la sfârșitul Puținului Timp. Moise (v. 1) îl tipifică pe Isus și Biserica, în calitate de compozitor inspirat divin al acestui minunat imn al salvării. Copiii (literalmente *fiii* – masculi) lui Israel, care s-au alăturat la această cântare, îi tipifică pe Vrednicii Bătrâni, Vrednicii Tineri și Marea Mulțime, și foarte probabil și pe îngerii pocăiți și restabiliți; astfel există patru, și foarte probabil cinci clase spirituale care în cer se vor alătura la Corul AleluIAH.

(50) Pe de altă parte, Miriam și celelalte femei din Israel (versetele 20, 21) tipifică două clase pământeste: Miriam, care le-a condus pe celelalte femei să cânte cântarea, îi tipifică pe *cvasi-aleși*, îndeosebi pe Tăbărașii Consacrați din Epifanie, și pe „evreii credincioși care în vremurile Vechiului Testament nu au fost destul de credincioși pentru a face parte din Vrednicii Bătrâni, nici în Veacul Evanghelic nu au fost destul de credincioși pentru a fi transferați de la Moise în Cristos, și ... acei dintre neamuri care au crezut în timpul Veacului Evanghelic și care, deși au rămas credincioși până la moarte în îndreptățire, nu s-au consacrat”. Celelalte femei îi reprezintă pe cei nealeși, „cei necredincioși dintre evrei și neamuri din timpurile de dinaintea Mileniului care vor deveni credincioși ca restituționiști”. După cum Miriam le-a condus pe celelalte femei să cânte cântarea și ele au

⁸ AP, Nr. 1, pag. 9, 10, n.e.

⁹ AP, Nr. 1, pag. 10-15, n.e.

urmat-o la refren, tot așa *cvasi*-aleșii, clasa primară a restituționiștilor, și îndeosebi Tăbărașii Consacrați din Epifanie, vor începe Corul AleluIAH pe pământ, iar cei nealeși, clasa secundară a restituționiștilor, îi vor urma cântând acest imn minunat (Apocalipsa 5:13; pentru detalii a se vedea E 11, pag. 276-296). Relația strânsă dintre *cvasi*-aleși, mai ales dintre Tăbărașii Consacrați din Epifanie și Vrednicii Bătrâni și acei Tineri în serviciul lor din Mileniu este arătată prin faptul că despre Miriam se spune că este sora lui Aaron (v. 20), fiindcă Aaron în Mileniu și în Puținul Timp îi tipifică pe Vrednici în calitate de purtători de cuvânt ai Cristosului printre oameni (pag. 292, 293). Miriam cea antitipică, *cvasi*-aleșii, îndeosebi Tăbărașii Consacrați din Epifanie, vor fi ajutorii speciali, sora simbolică a Vrednicilor Bătrâni și a celor Tineri, a lui Aaron cel antitipic.

CEALALTĂ JUMĂTATE DIN SEMINȚIA LUI MANASE

(51) În E 4, pag. 450, 451, fr. Johnson a arătat că moștenirea celor două seminții și jumătate de pe partea estică a Iordanului (Numeri 32; Iosua 1:12-15) tipifică moștenirea din Mileniu și de după Mileniu a Turmei Mici (Ruben [vedeți un fiu] cel întâi-născut), a Marii Mulțimi (Gad [noroc, o trupă] – Geneza 30:11; 49:19; Isaia 65:11) și a Vrednicilor Tineri (jumătate din seminția lui Manase [provocând uitare]), „Vrednicii Bătrâni [personal] fiind excluși din ilustrație în întregime din următorul motiv: Situația tipului din necesitate îi exclude pe Vrednicii Bătrâni [personal] din ilustrație; căci Israel pe când se apropia de țara Canaan tipifică Biserica, reală și nominală, apropiindu-se de Regatul milenar, care fapt arată că Vrednicii Bătrâni [personal] sunt excluși din ilustrație. Dar întrucât ei și Vrednicii Tineri sunt cele două jumătăți ale clasei care va dobândi învierea mai bună și calitatea de prinți peste tot pământul, și întrucât Vrednicii Tineri sunt parte din Biserică în sensul larg al cuvântului, ei foarte potrivit ar fi tipificați prin jumătate din seminția lui Manase a cărei moștenire a fost la est de Iordan; dar din motivul dat mai sus [și anume că Vrednicii Bătrâni nu sunt din Biserica, reală și nominală, apropiindu-se de Regatul milenar], noi nu trebuie să conchidem că *cealaltă jumătate a lui Manase îi tipifică pe Vrednicii Bătrâni* [italicele ne aparțin]. Cealaltă jumătate din seminția lui Manase și celelalte două seminții ale lui Israel, reprezentând zece seminții, tipifică *toată clasa restabilirii* [italicele ne aparțin], zece fiind numărul perfecțiunii sau complinirii naturilor inferioare celei divine”.

(52) Mai târziu fr. Johnson a scris că jumătate din seminția lui Manase împreună cu moștenirea ei la est de Iordan (în țara Galaad, Argob și Basan – Deuteronom 3:13; P '77, pag. 88, 89) îi tipifică pe „Vrednici” (E 12, pag. 517; E 15, pag. 528; a se

compara cu P '60, pag. 45; P '63, pag. 45, 46), astfel indicând faptul că Vrednicii Bătrâni sunt prezenți în mod reprezentativ în Vrednicii Tineri, așa cum sunt în ilustrația cu Elisei (E 4, pag. 327¹⁰). Țara de la est de Iordan, de la râul Arnon și inclusiv o parte din Galaad, a fost dată ca moștenire semințiilor lui Ruben și Gad, și ilustrează moștenirea Turmei Mici și a Marii Mulțimi.

(53) Cine deci sunt reprezentați prin cealaltă jumătate din seminția lui Manase, a cărei moștenire a fost împreună cu celelalte două seminții de partea vestică a Iordanului? Din moment ce (1) a fost o parte din cele *zece seminții*; din moment ce (2) moștenirea ei a fost de partea *vestică* a Iordanului și nu de partea *estică* (care a reprezentat o moștenire spirituală finală); din moment ce (3) a fost o parte din seminția lui *Manase*, și prin urmare mai mult decât orice altă seminție a fost legată de cealaltă jumătate din această seminție de partea estică a Iordanului (jumătatea din seminție care îi tipifică pe Vrednici); și din moment ce (4) în antitip, printre toți cei din Biserica reală și nominală, pe când se apropie de Regatul Milenar, nimeni dintre cei neconcepuți de spirit nu este atât de strâns legat de Vrednicii Tineri în experiențele consacării și în lupta împotriva păcatului, erorii, egoismului și a spiritului lumesc cum sunt Tăbărașii Consacrați din Epifanie, noi credem că cealaltă jumătate din seminția lui Manase, care și-a avut moștenirea împreună cu celelalte două seminții de partea vestică a Iordanului, îi ilustrează bine pe Tăbărașii Consacrați din Epifanie, care dacă vor fi credincioși în consacrarea lor vor avea cea mai înaltă poziție printre *cvasi*-aleși, și prin urmare cea mai înaltă poziție dintre toți restituționiștii în onoare, poziție și serviciu, după Vrednicii Tineri.

FAMILIILE ANTITIPICE ALE LUI GALAAD

(54) Numeri 26:30-34; Iosua 17:2-6: Aceste Scripturi descriu familiile lui Galaad, fiul lui Machir și nepotul lui Manase, și că moștenirea lor între cele 9 seminții și jumătate de la vest de Iordan se deosebește de moștenirea celor 2 seminții și jumătate de la est de Iordan, în care intra *ținutul* Galaad. După cum am arătat în P '77, pag. 92, 93, Galaad pare să tipifice pe toată clasa de restabilire a Tăbărașilor Consacrați din Epifanie, cea mai înaltă clasă printre *cvasi*-aleși. Cei șase fii ai săi – Iezer, Helec, Asriel, Sihem, Șemida, Hefer și familiile lor par să reprezinte șase grupuri generale formate din persoane care în cele din urmă vor fi din această clasă, toate în legătură cu faptul că se pare că își primesc moștenirea din Mileniu și de după Mileniu potrivit celor șase zone continentale unde s-au dezvoltat – Asia, Africa, America de Sud, Australia, Europa și America de Nord.

¹⁰ AP, Nr. 1, pag. 5, par. 14, n.e.

FIICELE LUI ȚELOFHAD

(55) Printre cei din familiile lui Galaad au fost menționate fiicele lui Țelofhad în Numeri 26:33; 27:1-11; 36; Iosua 17:3-6. Mulți îndreptățiți de probă încep ca părți ale fiicelor antitipice ale lui Țelofhad, dar în cele din urmă nu se consacră; cu toate acestea mulți rămân loiali față de Isus ca Salvator și față de dreptate, și astfel ajung să fie *cvasi*-aleși neconsacrați. Aceia care în final sunt tipificați prin fiicele lui Țelofhad sunt aceia care au aceste cinci semne distinctive: (a) Ei sunt umili, flămânzi după Adevăr, îndreptățiți de probă, în cele din urmă consacrați în Epifanie după 16 septembrie 1954, și nu sunt dintre conducătorii mai importanți din clasa Tăbărașilor Consacrați din Epifanie, fiindcă acești conducători sunt arătați separat făcând cerere înaintea lui Dumnezeu și a lui Cristos în legătură cu moștenirea din Regat a fiicelor antitipice (Numeri 36:1-4). (b) Ei au părinți figurativi care au pierdut cel puțin unele aspecte importante ale Adevărului. (c) Ei recunosc acest lucru cel puțin într-o oarecare măsură. (d) Ei caută să facă ceva în privința situației – ei fac cereri și rugăminți speciale către Domnul în ceea ce privește adevărul referitor la moștenirea lor veșnică. (e) Ei devin cel puțin luminați de Epifanie, și mulți dintre ei vin în Adevărul Epifaniei. Cele cinci fiice antitipice ale lui Țelofhad din toate țările sunt arătate în ilustrația finală în cinci grade în ordine crescătoare, se pare că potrivit dezvoltării lor în asemănarea lui Cristos, începând cu aceia dintre ei care au cel mai mic grad de asemănare cu Cristos și continuând până la cei care sunt cel mai mult în asemănarea lui Cristos (Mahla, *slabă*, sau cea care dansează; Noa, *priveagă*; Hogla, potârniche; Milca, *regină*; Tirța, încântare). Toți acești Tăbărași trebuie să caute sânguincios să dezvolte din ce în ce mai mult asemănarea cu Cristos, și astfel treptat să atingă cel mai înalt grad de dezvoltare, aceia care sunt o încântare deosebită pentru Iehova.

ÎNCĂ O ILUSTRATIE A NATURII ȘI MOȘTENIRII FINALE A CVASI-ALEȘILOR

(56) Ilustrația cu preoții și leviții și ceilalți israeliți, în ceea ce privește moștenirile în Canaan, ne este de ajutor și în acest caz. Totuși ea indică faptul că clasele de aleși sunt tipificate prin *leviți*, care nu au avut moștenire în țară, în timp ce ilustrația din Numeri 32 îi prezintă pe cei aleși că sunt tipificați prin cele două seminții și jumătate ale *israeliților care au o moștenire în țară*, deși aceasta era la est de Iordan și era separată de moștenirea celorlalte nouă seminții și jumătate. Noi trebuie să ținem cont de această deosebire clară. Numeri 3:6-8; 1:49-54; 3:23, 29, 35, 38, 40-51; Evrei 12:23, dovedesc că există numai patru clase alese de întâi-

născuți milenari, cărora în cele din urmă li se va da natura spirituală. Aceștia sunt reprezentați de preoți (Turma Mică) și de cele trei grupuri de leviți milenari – chehatiții (Vrednicii Bătrâni), merariții (Marea Mulțime) și gherșoniții (Vrednicii Tineri), dintre care niciunul nu a avut nicio moștenire în țară (Numeri 18:20, 23, 24). Pe de altă parte cei născuți pe urmă în Mileniu, care vor atinge natura umană perfectă, sunt alcătuiți din *cvasi*-aleși și din ceilalți restituționiști („fiii” și respectiv „fiicele” din Ioel 2:28 și Isaia 60:4); aceștia sunt reprezentați de israeliții care au avut moștenire în țară. La fel și locațiile preoților și ale celor trei grupuri de leviți (Numeri 3:23, 29, 35, 38), separate și distincte de locațiile israeliților, pentru cele patru clase de aleși tipifică o moștenire spirituală eternă, pe când *cvasi*-aleșii și ceilalți restituționiști vor primi o moștenire pământescă eternă. Așadar, aici avem o deosebire clară între cele patru clase de aleși și *cvasi*-aleși, în ceea ce privește natura și moștenirea lor finală.

VASELE PENTRU ONOARE DE DUPĂ MILENIU

(57) Un pasaj remarcabil din Noul Testament este 2 Timotei 2:20: „Într-o casă mare [casa mare a marelui preot tipic Aaron (Leviticul 16:6; Numeri 17:2, 3; 3:6-9, 17-20) era formată din fiii săi și cele trei clase tipice de leviți – chehatiții, merariții și gherșoniții (Numeri 3:17); în mod corespunzător, în casa mare a lui Isus, Marele nostru Preot, sunt patru clase antitipice acestora] nu sunt numai vase de aur și de argint [reprezentând respectiv pe Turma Mică și Marea Mulțime, cele două clase de aleși din faza cerească, invizibilă, a Regatului Milenar; a se vedea comentariile bereene cu privire la Maleahi 3:3 și 2 Timotei 2:20], ci și de lemn și de pământ [reprezentând respectiv pe Vrednicii Bătrâni și pe Vrednicii Tineri, cele două clase de aleși din faza pământescă, vizibilă, a Regatului Milenar]; și [pe lângă aceste patru clase alese, vor fi] unele [din omenire] pentru onoare [cvasi-aleșii și restul restituționiștilor credincioși, „oile” din Matei 25:31-40] și unele pentru dezonoare [„caprele” din Matei 25:41-46, clasa Morții a Doua din Mileniu]”. Aceasta este aplicarea din Mileniu pentru 2 Timotei 2:20.

(58) În aplicarea de după Mileniu nu vor exista vase de dezonoare care să fie nimicite, căci toți cei răi vor fi fost nimiciti (Psalmul 145:20; 107:42; Evrei 2:14; Apocalipsa 20:3, 7-9). Referindu-se la Romani 9:21, fr. Russell indică (A 190) că vasele pentru „dezonoare” se pot înțelege că sunt pentru „mai puțină onoare”. El arată acest lucru și în Z 1872, par. 5; Z 5493, par. 6¹¹; Z 5759, par. 1¹². În armonie cu aceasta și cu cealaltă mărturie a Bibliei, este

¹¹ VDM, Vol. 13, Nr. 2, pag. 902, par. 6, n.e.

¹² VDM, Vol. 7, Nr. 2, pag. 453, par. 2, n.e.

evident că în situația de după Mileniu cele patru clase alese își vor avea moștenirea eternă în cer și că pe lângă acestea vor exista unele vase pentru onoare (Tăbărașii Consacrați din Epifanie, *cvasi*-aleșii dintre evreii care sunt loiali înaintea de Mileniu și sunt credincioși legământului și care practică dreptatea, și *cvasi*-aleșii dintre neamuri și evrei care sunt loiali, îndreptățiți de probă și creștini credincioși din Veacul Evanghelic – „fiii” restabilirii), și unele pentru dezonoare (în sens de mai puțină onoare, cei necredincioși mai înainte care vor veni la credință iar apoi vor fi fost credincioși în calitate de restituționiști – „ficele” restabilirii – Isaia 60:4). Astfel în aplicarea de după Mileniu pentru 2 Timotei 2:20, Casa Mare a Domnului este formată din aceleași șase clase generale salvate care sunt prezentate în Ioel 2:28, 29 (a se compara cu P '72, pag. 34, 35).

(59) Noi credem că descrierile Tăbărașilor Consacrați din Epifanie și ale restului *cvasi*-aleșilor din partea Scripturilor ne vor ajuta să înțelegem mai bine locul pe care această clasă îl are în planul lui Dumnezeu; că deși în timpurile de dinaintea restabilirii ei sunt strâns asociați cu cele patru clase de aleși, și în timpurile restabilirii, în calitate de ajutoari speciali, vor fi strâns asociați cu Vrednicii Bătrâni și acei Tineri, ei ca și clasă sunt separați și distincți și nu fac parte din niciuna dintre clasele de aleși; și că deși pe parcursul timpurilor restabilirii ei trebuie să fie asociați cu ceilalți restituționiști – cei nealeși – și trebuie de asemenea să aibă o natură și o răsplată finală pământească, totuși, datorită dezvoltării lor de dinaintea restabilirii, ei trebuie considerați ca o clasă milenară separată și distinctă.

UNELE REFERIRI ÎN SCRIERILE ADEVĂRULUI

(60) Fr. Russell, deși nu numește această clasă *cvasi*-aleși, a scris despre ea în Z 5164, par. 4¹³. După ce se referă la Vrednicii Bătrâni ca la prima clasă care va primi binecuvântările Noului Legământ, el afirmă: „Următorii în ordine vor fi aceia [îndreptățiți de probă] care au fost cunoscuți ca și creștini, dar care nu s-au consacrat spre moarte, și evreii care au fost consacrați legii dar care au fost orbiți [față de Mesia]”.

(61) Fr. Johnson s-a referit deseori la *cvasi*-aleși. Unele dintre următoarele cazuri au fost deja citate, dar totuși le amintim aici împreună cu altele:

(62) În E 12, pag. 186-188, el îi menționează pe „evreii care cred și pe cei credincioși îndreptățiți de probă dar neconsacrați din Veacul Evanghelic”. Ei sunt descriși drept „cele două părți ale celei de-a cincea clase de aleși” care vor fi active „într-o lucrare din Mileniu la nivel mondial” (pag. 188, rândurile 1 și 8). Aici se pare că fr. Johnson a considerat că este potrivit să-i menționeze pe *cvasi*-

aleși ca pe „a cincea clasă de aleși” din moment ce ei sunt *în aparență* o clasă de aleși (deși nu sunt în realitate astfel). Cuvintele sale de aici nu trebuie înțelese că sunt o contradicție a învățaturii sale în armonie cu Scripturile (cum se vede de exemplu în cazurile de mai sus) că de fapt există numai patru clase de aleși.

(63) În E 12, pag. 730, aceste două grupuri de *cvasi*-aleși sunt descrise că sunt alcătuite (1) din „evreii care au ținut la făgăduințele avraamice și au căutat să respecte Legământul Mozaic pe parcursul Veacului Iudeu și al Veacului Evanghelic” și (2) din „acea îndreptățiți prin credință care, deși nu s-au consacrat, au continuat să țină la Răscumpărare și să practice dreptatea”.

(64) De asemenea el se referă la *cvasi*-aleșii din Epifanie în E 10, pag. 209, 672, unde Tabăra Epifaniei este definită respectiv ca „starea evreilor și a neamurilor cu adevărat pocăiți și credincioși dar neconsacrați”, și ca „starea celor îndreptățiți loiali și a evreilor convertiți loiali”; în E 14, pag. 266, unde se menționează „israeliții trupești din Tabăra Epifaniei care sunt credincioși față de Legământ și acei loiali îndreptățiți prin credință”; și în P '40, pag. 13, unde Tabăra Epifaniei este definită ca fiind formată din „cei îndreptățiți prin credință mai înainte și care au ținut la Răscumpărare și au practicat dreptatea, și Israelul convertit”.

(65) În P '41, pag. 50, ei sunt descriși ca fiind „acei israeliți care pe parcursul timpurilor Vechiului Testament, deși au ținut la partea lor în făgăduințele avraamice și au căutat să păzească legea lui Moise, nu au fost destul de credincioși pentru a se califica pentru apartenență în Vrednicii Bătrâni, și care pe parcursul timpurilor Noului Testament, deși au ținut la partea lor în făgăduințele avraamice și au căutat să păzească legea lui Moise, au rămas în necredință față de Cristos”.

(66) În E 15, pag. 545, el enunță motivul din care „Dumnezeu a făcut aspectele electivale ale planului Său și le-a adus la îndeplinire prin faptul că le-a pregătit pe cele patru clase de aleși și pe cele două clase de *cvasi*-aleși ... pe cele dintâi în calitate de cele patru părți conducătoare ale Regatului Său, iar pe cele din urmă în calitate de cele două părți subordonate principale ale Regatului Său”, și cele două clase de *cvasi*-aleși sunt definite că sunt formate din „evreii credincioși și acei îndreptățiți loiali; iar la pag. 546, 547 (sus) ei sunt menționați în calitate de ajutoari ai Vrednicilor Bătrâni și ai celor Tineri în faza pământească sau vizibilă a Regatului.

(67) Fiii din Ioel 2:28, *cvasi*-aleșii, sunt definiți în E 4, pag. 319¹⁴ ca și „Israelul trupesc convertit, precum și credincioșii stăruitori dar neconsacrați

¹³ VDM, Vol. 20, Nr. 5, pag. 1481, par. 4, n.e.

¹⁴ AP, Nr. 1, pag. 3, par. 5, n.e.

din Veacul Evanghelic”; iar în E 15, pag. 535, 717, ei sunt definiți ca și „Israelul care crede și cei îndreptățiți prin credință credincioși”, și respectiv ca „Israelul trupesc și cei neconsacrați stăruitori îndreptățiți prin credință”.

(68) În P '26, pag. 118, „fiii” (Ioel 2:28; Isaia 60:4) sunt descriși din nou, după cum urmează: „Fiii din Veacul următor vor fi cei care au crezut și au fost credincioși într-o oarecare măsură în perioadele de dinaintea Mileniului, iar fiicele vor fi aceia care au fost necredincioși în această viață. [...] Fiii din Mileniu ai Cristosului vor fi alcătuiți în parte din acei evrei din Veacul Iudeu și din Veacul Evanghelic care au crezut într-o oarecare măsură în făgăduințele avraamice și în venirea lui Mesia, dar nu au fost destul de credincioși față de acestea și de Legea lui Moise pentru a deveni Vrednici Bătrâni în Veacul Iudeu sau creștini în Veacul Evanghelic, și în parte din aceia dintre neamuri care în timpul Veacului Evanghelic l-au acceptat pe Isus ca pe Salvatorul lor, s-au alipit de Răscumpărare și dreptate și au continuat astfel până la capăt fără să fi făcut consacrarea”.

(69) Aceste citate arată că fr. Johnson i-a identificat cu claritate pentru noi pe *cvasi*-aleși. Definiția sa generală dată „filor” în ultimul citat de mai sus, și anume „cei care au crezut și au fost credincioși într-o oarecare măsură în perioadele de dinaintea Mileniului”, se aplică la toți *cvasi*-aleșii de până la sfârșitul Epifaniei de 40 de ani, sfârșitul Veacului Evanghelic la punctul (16 septembrie 1954) unde a început să se suprapună cu Basileia în începutul ei primar. Mai mult, prin analogie, deducem că în *cvasi*-aleși va intra un alt grup dintre „cei care au crezut și au fost credincioși într-o oarecare măsură” și că această definiție se referă și la ei, și anume la aceia care *după* toamna anului 1954, dar *înainte* de a se deschide Calea Sfințeniei (astfel încă în „perioadele de dinaintea Mileniului”) vin (1) dintre evrei la credința în făgăduințele avraamice și în Legământul Mozaic și care rămân credincioși față de acestea; și (2) atât dintre evrei cât și dintre neamuri la credința în Isus ca Salvatorul lor și care rămân credincioși față de Răscumpărare și dreptate. Pentru a deosebi aceste două grupuri de *cvasi*-aleși, de *cvasi*-aleșii din vremea de *dinaintea* toamnei anului 1954, adică *înainte* de Basileia în începutul ei primar, putem să îi numim *cvasi*-aleșii *din Basileia de dinaintea restabilirii*. Oricare dintre aceștia sau oricare dintre *cvasi*-aleșii de dinaintea Basileii (înainte de 16 septembrie 1954) care se vor consacra în Basileia de dinaintea restabilirii, Tăbărașii Consacrați din Epifanie, sunt încă clasificați ca făcând parte dintre *cvasi*-aleși; dar datorită

consacrării lor ei au cea mai înaltă poziție printre ei. Întrucât mulți dintre acești consacrați se dovedesc credincioși pe deplin față de consacrarea lor, expresia „cei care au crezut și au fost credincioși într-o oarecare măsură” nu se aplică în cazul lor.

(70) Pe astfel de consacrați din Basileia de dinaintea restabilirii în mod corespunzător îi includem în *cvasi*-aleși deoarece: (1) Toți *cvasi*-aleșii se vor consacra în timpul Mileniului, fie acum fie după ce începe restabilirea, ori nu vor primi viață veșnică (F 156, par. 1; T 98, par. 2). (2) Noi înțelegem că aceia care acum se consacră nu pot fi din Curtea Epifaniei, ultimul nou consacrat fiind acceptat pentru această Curte până la 16 septembrie 1954; prin urmare, chiar dacă s-au consacrat, ei trebuie să fie ilustrați în următoarea poziție cea mai apropiată de Tabernacol, adică în Tabără; și noi știm că Tabăra Epifaniei „va fi alcătuită din cei îndreptățiți loiali și din evrei convertiți loiali” (E 10, pag. 672, 661; a se compara cu alte referințe notate mai sus), adică din *cvasi*-aleși. (3) Îndreptățirea de probă va continua să funcționeze „până începe restabilirea” (E 4, pag. 346, par. 1¹⁵). Din moment ce așa fel de îndreptățire se dă celor credincioși în scopul consacării (A 236; E 145; F 117¹⁶) atâta timp cât funcționează, fără îndoială sunt și vor fi mulți în starea îndreptățirii de probă care se vor consacra înainte de a începe restabilirea.

ZECE GRUPURI DE CVASI-ALEȘI

(71) *Cvasi*-aleșii („fiii” din Ioel 2:28; Isaia 60:4) împreună cu rasa care trece prin procesul restabilirii („fiicele”) vor alcătui Tabăra din Mileniu, „starea lumii care trece prin procesul restabilirii” (P '40, pag. 14, rândul 5), „mai mult sau mai puțin dorind armonie cu Dumnezeu, dar încă nefiind îndreptățiți prin fapte” (E 6, pag. 195; T 18). Vorbind în general, *cvasi*-aleșii neconsacrați sunt împărțiți după cum urmează: „Evreii care cred și pun în practică Legământul Avraamic și cel Mozaic dar care nu au fost vrednici să fie din oricare dintre cele patru clase de aleși, și cei îndreptățiți prin credință neconsacrați dar care cred în Răscumpărare și practică dreptatea, ambele fiind clase de *cvasi*-aleși” ilustrate prin animalele curate care au fost aduse în Arca lui Noe (P '44, pag. 28, col. 1, 2). Totuși aceste două clase generale pot fi subîmpărțite în grupuri diferite, iar dacă îi includem pe *cvasi*-aleșii dezvoltați aici la începutul primar al Basileii înainte de a se deschide Calea Sfințeniei, atunci ar exista zece grupuri distincte. Fr. Johnson menționează unele subdiviziuni, de exemplu în E 12, pag. 519 (de unde cităm mai jos). Le enumerăm pe cele zece după cum urmează:

¹⁵ AP, Nr. 1, pag. 12, par. 47, n.e.

¹⁶ Literale de la A la F se referă la *Studiile în Scripturi*, Volumele de la 1 la 6, urmate de pagină, n.e.

(a) „Acei israeliți care în Veacul Iudeu nu au fost destul de credincioși pentru a face parte din Vrednicii Bătrâni, ... dar încă și-au păstrat credința în făgăduințele avraamice și s-au alipit de Legământul Mozaic”, adică *evreii loiali din Veacul Iudeu care au crezut în Legământ*.

(b) „Acei israeliți care în ... Veacul Evanghelic [înainte de 16 septembrie 1954] nu au fost destul de credincioși pentru a deveni urmași ai lui Isus, dar încă și-au păstrat credința în făgăduințele avraamice și s-au alipit de Legământul Mozaic”, adică *evreii loiali din Veacul Evanghelic care au crezut în Legământ*.

(c) Acei „evrei ... care [în timpul Veacului Evanghelic, înainte de toamna anului 1954, când Basileia a venit în începutul primei ei suprapunerii] l-au acceptat pe Isus ca Salvator dar nu s-au consacrat, totuși au rămas credincioși față de Răscumpărare și dreptate”, adică *evreii loiali îndreptățiți de probă din Veacul Evanghelic*.

(d) Acei evrei care după 16 septembrie 1954 dar înainte de convertirea lui Israel cred în făgăduințele avraamice și în Legământul Mozaic, și rămân credincioși față de acestea până la moarte înainte de convertirea lui Israel, adică *evreii loiali care cred în Legământ din Basileia de dinaintea restabilirii*.

(e) Acei evrei care după 16 septembrie 1954 dar înainte de vremea convertirii lui Israel îl acceptă pe Isus ca pe Mesia al lor, și în calitate de credincioși neconsacrați rămân loiali față de Răscumpărare și practică dreptatea, adică *evreii loiali îndreptățiți de probă din Basileia de dinaintea restabilirii*.

(f) „Israelul trupesc convertit” (E 4, pag. 319, par. 2), „convertirea națională a lui Israel la Isus ca Mesia” are loc „în legătură cu strămtorarea lui Iacov și tocmai la sfârșitul ei” (P '30, pag. 15).

(g) Acei evrei care se consacră și sunt credincioși în ea după 16 septembrie 1954 dar înainte de deschiderea Căii Sfințeniei și a privilegiilor restabilirii, adică *evreii loiali consacrați din Basileia de dinaintea restabilirii*.

(72) Astfel evreii care cred, „Israelul după trup”, care vor face parte din *cvasi-aleșii* din Tabăra Veacului Milenar, din punctul de vedere al timpului dezvoltării lor se pot considera că alcătuiesc șapte grupuri diferite sau distincte. Aceia dintre neamuri care vor face parte din *cvasi-aleșii* din Tabăra

Veacului Milenar, din punctul de vedere al timpului dezvoltării lor pot să formeze trei grupuri:

(h) Aceia dintre „neamuri care [în timpul Veacului Evanghelic, înainte de toamna anului 1954 când Basileia a venit în începutul primei ei suprapunerii] l-au acceptat pe Isus ca Salvator însă nu s-au consacrat, dar totuși au rămas credincioși față de Răscumpărare și dreptate”, adică *cei loiali dintre neamuri îndreptățiți de probă din Veacul Evanghelic*.

(i) Aceia dintre neamuri care după 16 septembrie 1954 dar înainte de deschiderea Căii Sfințeniei și ale privilegiilor ei de restabilire l-au acceptat pe Isus ca pe Salvator al lor și în calitate de credincioși neconsacrați rămân loiali față de Răscumpărare și practică dreptatea, adică *cei loiali dintre neamuri îndreptățiți de probă din Basileia de dinaintea restabilirii*.

(j) Aceia dintre neamuri care s-au consacrat și sunt credincioși în ea după 16 septembrie 1954 dar înainte de deschiderea Căii Sfințeniei și a privilegiilor restabilirii, adică *cei loiali dintre neamuri consacrați din Basileia de dinaintea restabilirii*.

(73) Astfel „fiii [cvasi-aleșii] din Veacul următor”, toți care s-au dezvoltat ca atare pe parcursul „perioadelor de dinaintea Mileniului [în sensul Regatului în timpul lui de restabilire, Regatul Mijlocitor Milenar, pentru că atunci când fr. Johnson a scris aceste cuvinte în P '26, pag. 118, deja ne aflam în Mileniu, în începuturile lui din 1874 și mai departe]”, pot fi considerați, după cum s-a afirmat mai sus, că sunt alcătuiți din aceste zece grupuri distincte. Se va recunoaște faptul că aceia dintre evrei și neamuri consacrați în Basileia de dinaintea restabilirii enumerați la punctele (g) și (j) formează clasa cunoscută altfel sub denumirea de Tăbărașii Consacrați din Epifanie, ultima clasă care se consacră înainte de deschiderea Căii Sfințeniei. Ea va fi cea mai înaltă clasă printre restituționiști. Îl laudăm pe Dumnezeu pentru abundența Adevărului prețios din Cuvântul Său pe care l-a descoperit prin Isus, prezent în Venirea Sa a Doua (Luca 12:37; Apocalipsa 3:20), precum și pentru adevărul cu privire la *cvasi-aleși*. Fie ca Domnul să ne binecuvânteze studiul acestui adevăr pentru creșterea noastră în cunoștință și în har, și pentru ca El să ne folosească în serviciul Său!

PT, №556, 1978, 50-59

ADEVĂRUL PREZENT

Editor: Leon J. Snyder, Chester Springs, Pa. 19425–2700, USA

Editorul versiunii românești ad interim: Henryk Olekszy

Adresele pentru corespondență: M ÎȘCAREA MIȘIONARĂ LAICĂ,
R. Moldova, or. Chișinău.

email: stindardul.bibliei@gmail.com site: stindardul-bibliei.net